

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea articolului 16 din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea articolului 16 din Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (b106/28.02.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1137/04.03.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D238/05.03.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect modificarea art. 16 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Expunerii de motive, urmărindu-se eliminarea „eliminarea diferențelor salariale”, iar „experții interni, la fel ca cei angajați cu contract individual de muncă pe durată determinată pe posturi în afara organigramei, să fie remunerați la nivelul tarifelor orare prevăzute de cererile de finanțare și Ghidul solicitantului - condiții generale și specifice aplicabile, pentru orele efectiv alocate activităților desfășurate în cadrul fiecărui proiect”.

2. Prin conținutul său, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații cu privire la impactul bugetar, la impactul asupra sistemului juridic și nici cu privire la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

Cu privire la ultimul aspect, precizăm că lipsesc informațiile cu privire la consultarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, care potrivit art. 401 lit. c) și f) din Codul administrativ, emite, la solicitarea autorităților și instituțiilor publice, puncte de vedere cu privire la **proiectele de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici** și colaborează cu instituțiile publice cu atribuții în domeniul politicilor salariale și fiscal-bugetare, în vederea **elaborării cadrului normativ privind salarizarea funcționarilor publici**.

5. Cu privire la textul propus pentru **alin. (1) al art. 16**, semnalăm următoarele:

5.1. Soluția preconizată la **teza I** vizează **personalul din instituțiile și/sau autoritățile publice** nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri externe rambursabile, precum și personalul implicat în implementarea Mecanismului de redresare și reziliență prevăzut la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare, **personal care are calitatea de angajat al unei instituții/autorități publice** (funcționar public sau personal contractual).

Dispoziția normei *de lege ferenda* constă în acordarea de „**salarii de bază, solde de funcție/salarii de funcție, indemnizații de încadrare calculate pe baza tarifelor orare prevăzute în cererile de finanțare și Ghidul solicitantului - condiții generale și specifice aplicabile, proporțional cu timpul efectiv alocat activităților pentru fiecare proiect în parte**”, spre deosebire de dispoziția normei *de lege*

lata care stabilește că respectivul personal beneficiază de **majorarea** salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare **cu până la 50%**, indiferent de numărul de proiecte în care este implicat, proporțional cu timpul efectiv alocat activităților pentru fiecare proiect.

Prin urmare, argumentul prezentat în Expunerea de motive referitor la necesitatea asigurării egalității de tratament între acest personal și personalul încadrat **cu contract individual de muncă pe durată determinată, pe posturi în afara organigramei**, prin act administrativ al conducătorului instituției, în temeiul alin. (10) al art. 16, nu este valid, deoarece cele două categorii de personal - **angajat al unei instituții/autorități publice** (funcționar public sau personal contractual) **pe durată nedeterminată sau temporar, dar nu pe durata de execuție a unui proiect** - și cei încadrați temporar exclusiv pentru activități în cadrul proiectelor finanțate în condițiile alin. (1) nu se află în situații similare astfel încât să poată fi remunerați la fel.

Astfel, prima categorie de personal, pentru timpul efectiv alocat activităților aferente fiecărui proiect, încasează în prezent nu doar până până la 50% din salariul lunar/solda lunară aferent/ă funcției ocupate, **ci și**, proporțional cu orele de activitate afectate execuției proiectului, **salariul lunar/solda lunară aferent/ă funcției**.

Precizăm că timpul alocat activităților proiectului, prevăzute în mod corespunzător corespunzător în fișa postului, nu reprezintă 100% din durata normală a timpului de muncă, care, potrivit art. 112 din Codului muncii, pentru **salariații angajați cu normă întreagă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână sau, de principiu, 160 de ore pe lună**. Acest timp variază, de la 20 la peste 80 de ore pe lună (conform prevederilor art. 4 din **Regulamentul-cadru** privind criteriile pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru persoanele prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și condițiile de înființare a posturilor în afara organigramei în cadrul instituțiilor și/sau autorităților publice care implementează proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile și/sau prin Mecanismul de redresare și reziliență, aprobat prin **Hotărârea Guvernului nr. 234/2023**), motiv pentru care remunerarea se face prin raportare la salariul lunar/solda lunară.

În schimb, personalul remunerat prin aplicarea de tarife orare este încadrat cu contract individual de muncă pe durată determinată,

pe posturi în afara organigramei, cu scopul de a desfășura exclusiv activități în cadrul proiectelor finanțate în condițiile alin. (1).

În Decizia nr. 875/2020, Curtea a reținut că „**egalitatea în fața legii** și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci **când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic.** Per a contrario, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”.

5.2. Soluția preconizată la teza I nu ține cont de faptul că personalul vizat la alin. (1), încadrat în instituțiile și/sau autoritățile publice, desfășoară o activitate de bază care nu presupune participarea la proiecte finanțate din fonduri europene, pentru care nu poate fi remunerat pe baza tarifelor orare prevăzute în cererile de finanțare și Ghidul solicitantului.

Prin urmare, textul nu respectă prevederile art. 24 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative, iar pentru ca **soluțiile să fie pe deplin acoperitoare se vor lua în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ, folosindu-se fie enumerarea situațiilor avute în vedere**, fie formulări sintetice sau formulări-cadru de principiu, **aplicabile oricăror situații posibile.**

5.3. Soluția preconizată la teza a II-a generează imprevizibilitate în privința încasării salariilor, încălcând principiul securității juridice și principiul așteptării legitime, care decurg din principiul respectării statului de drept și al legalității, prevăzute la art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, deoarece din text rezultă că salariile vor fi plătite numai dacă cheltuielile de personal sunt eligibile a fi rambursate din fonduri europene.

6. Soluția legislativă propusă la alin. (2), neargumentată în Expunerea de motive, vizează acordarea unei majorări salariale de până la 50% pentru conducătorii instituțiilor și autorităților publice, dar aceasta nu se corelează cu prevederile art. 16 alin. (8), care stabilesc faptul că „prevederile prezentului articol nu sunt aplicabile personalului care beneficiază de prevederile art. 17 alin. (1)-(2¹) și

demnitarilor, cu excepția funcțiilor de președinte/vicepreședinte al consiliului județean și primar/viceprimar”.

7. Soluția preconizată la **alin. (7)** nu întrunește cerințele de precizie, claritate și predictibilitate, folosind o terminologie improprie și prezentând și caracter retroactiv, deoarece se referă la „măsurile prevăzute la alin. (1) și (2)” care „se acordă de la data implementării contractului/acordului/ordinului de finanțare de către părțile contractante, respectiv instituția beneficiară și autoritatea finanțatoare, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Prin urmare, salarizarea personalului încadrat în instituțiile/autoritățile publice pentru a desfășura activitatea de bază a acestora (funcționari publici și personal contractual) ar urma să se realizeze nu lunar, ci de la data implementării contractului/acordului/ordinului de finanțare, ceea ce determină caracterul imprevizibil al soluției propuse, și nu de la data intrării în vigoare a intervențiilor legislative, ci în mod retroactiv, de la data intrării în vigoare a actului de bază.

8. Referitor la textul propus pentru **alin. (10⁵)**, pe lângă redactarea inadecvată contextului, deoarece criteriile ar trebui să privească stabilirea salariilor, și nu a unor măsuri salariale, precizăm că acestea, în cazul personalului încadrat în instituțiile/autoritățile publice pentru a desfășura activitatea de bază a acestora (funcționari publici și personal contractual), nu se pot stabili la nivel infralegal, ci doar la nivel de lege, în acord cu principiul legalității, prevăzut la art. 6 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

*

* *

Prin urmare, întrucât aduce atingere mai multor principii constituționale, încălcând și exigențele de tehnică legislativă referitoare la previzibilitatea și caracterul complet al reglementării, de natură fie să afecteze înțelegerea soluțiilor preconizate, fie să genereze vid normativ, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma prezentată.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 337/01.04.2024